

ΕφΠατρών 335/2017

Παράνομη προσβολή προσωπικότητας - Αδικοπραξία - Ψευδή καταμήνυση - Συκοφαντική δυσφήμιση - Άρση άδικου χαρακτήρα της πράξης -

Προσβολή προσωπικότητας με αδικοπραξία πραγματώνεται και με το έγκλημα της ψευδούς καταμήνυσεως. Για τη στοιχειοθέτηση αυτής απαιτείται η πράξη που αποδίδεται σε ένα ή περισσότερα πρόσωπα να είναι αξιόποινη ή πειθαρχικώς κολάσιμη και ψευδής, ο υπαίτιος να γνώριζε την αναλήθεια και να απέβλεπε με αυτή την κίνηση ποινικής ή πειθαρχικής διώξεως εναντίον εκείνου κατά του οποίου στρέφεται η καταγγελία του αναληθώς εγκαλούντος. Απλή και συκοφαντική δυσφήμιση. Λόγοι άρσης του άδικου χαρακτήρα της πράξης. Διαφύλαξη νομίμου συμφέροντος ή δικαιολογημένο ενδιαφέρον. Ακόμα και στην περίπτωση της απλής δυσφήμισης ή εξύβρισης, ο σχετικός λόγος άρσεως του άδικου δεν λαμβάνεται υπόψη από το δικαστήριο αυτεπαγγέλτως, παρά μόνο κατόπιν υποβολής σχετικής ενστάσεως. Το πρωτοβάθμιο δικαστήριο που με την εκκαλουμένη απόφασή του απέρριψε την αγωγή ως μη νόμιμη επειδή, χωρίς άλλη έρευνα, εκτίμησε ότι οι αναφερόμενες δηλώσεις που έγιναν ενώπιον των αρμόδιων αρχών συνιστούν νόμιμο δικαίωμα της εναγομένης εσφαλμένα ερμήνευσε και εφήρμοσε τις σχετικές διατάξεις του νόμου. Δεν αποδείχθηκε ότι τα εξυβριστικά σε βάρος των εναγόντων περιστατικά ελέχθησαν πράγματι από την εναγομένη ούτε ότι οι καταγγελίες-αναφορές που αυτή υπέβαλε εις βάρος τους ενώπιον αστυνομικών, εισαγγελικών και πολεοδομικών αρχών δεν ήταν ψευδείς.

Αριθμός αποφάσεως 335/2017

ΤΟ ΤΡΙΜΕΛΕΣ ΕΦΕΤΕΙΟ ΠΑΤΡΩΝ

Συγκροτήθηκε από τους Δικαστές Γεώργιο Αλεξόπουλο, Πρόεδρο Εφετών, Μαρία Γαϊτάνη, Εφέτη και Νικόλαο Βόκα, Εφέτη - Εισηγητή και την Γραμματέα Αφροδίτη Γεωργίου.

Συνεδρίασε δημοσίως στο ακροατήριό του στις 4 Μαΐου 2017, για να δικάσει την υπόθεση μεταξύ:

Των εκκαλούντων - εναγόντων: 1) ... και 3) ..., κατοίκων Πατρών, οδός ..., οι οποίοι εκπροσωπήθηκαν από τον δικηγόρο του Δικηγορικού Συλλόγου Πατρών Δημητρίου Τσαούσογλου.

Της εφεσίβλητης - εναγομένης: ..., κατοίκου Πατρών, οδός ..., η οποία παραστάθηκε με τον δικηγόρο του Δικηγορικού Συλλόγου Πατρών Νικόλαο Παπάκο.

Οι ενάγοντες και ήδη εκκαλούντες με την από 23-4-2008 (αρ. κατ. 510/23.7.2008) αγωγή τους, την οποία απηύθυναν ενώπιον του Ειρηνοδικείου Πατρών, ζήτησαν να γίνουν δεκτά, όσα αναφέρονται σ' αυτήν. Επί της ανωτέρω αγωγής εκδόθηκε η 388/2013 απόφαση του ανωτέρω δικαστηρίου, η οποία παρέπεμψε την εκδίκαση της υπόθεσης από το Πολυμελές Πρωτοδικείο Πατρών, λόγω καθ' ύλην αναρμοδιότητας. Ακολούθως, με την από 14-10-2010 κλήση των εναγόντων, που κατατέθηκε με αρ. 4476/15-10-2010, η υπόθεση εισήχθη στο Πολυμελές Πρωτοδικείο Πατρών, το οποίο δικάζοντας κατ' αντιμωλία των διαδίκων απέρριψε την αγωγή ως μη νόμιμη. Την οριστική αυτή απόφαση οι ενάγοντες προσβάλλουν ενώπιον του Δικαστηρίου τούτου με την από 15-2-2014 (αριθμ. εκθ. καταθ. 104/6-3-2014

και ορισμού δικασίμου στο παρόν Δικαστήριο 80/13-5-2014) έφεση του, ζητώντας να γίνει αυτή δεκτή για τους αναφερομένους στο δικόγραφο τους λόγους. Για την έφεση αυτή ορίστηκε δικάσιμος αρχικά η 19.11.2015 και μετά από αναβολή από το πινάκιο, η αναφερόμενη στην αρχή της παρούσας και γράφτηκε στο πινάκιο.

Κατά τη δικάσιμο αυτή, η υπόθεση εκφωνήθηκε στη σειρά της από το οικείο πινάκιο και συζητήθηκε.

Οι πληρεξούσιοι δικηγόροι των διαδίκων αναφέρθηκαν στις έγγραφες προτάσεις που κατέθεσαν και ζήτησαν να γίνουν δεκτά όσα αναφέρονται σ' αυτές.

ΑΦΟΥ ΜΕΛΕΤΗΣΕ ΤΗ ΔΙΚΟΓΡΑΦΙΑ

ΣΚΕΦΘΗΚΕ ΣΥΜΦΩΝΑ ΜΕ ΤΟ ΝΟΜΟ

Η κρινόμενη από 15-2-2014 έφεση των εναγόντων και ήδη εκκαλούντων, κατά της υπ' αριθμ. 388/2013 οριστικής απόφασης του Πολυμελούς Πρωτοδικείου Πατρών, που εκδόθηκε αντιμωλία των διαδίκων, κατά την τακτική διαδικασία, έχει ασκηθεί σύμφωνα με τις νόμιμες διατυπώσεις και είναι εμπρόθεσμη, εφόσον ασκήθηκε προ πάσης επιδόσεως της πρωτόδικης απόφασης και εντός της τριετούς καταχρηστικής προθεσμίας ασκήσεως της (άρθρα 495 παρ. 1, 2, 498, 511, 513 παρ. 1β, 516 παρ.1,517 και 518 παρ. 2 ΚΠολΔ, όπως ίσχυε πριν από την τροποποίηση του με το άρθρο 1 άρθρ. τρίτο του ν. 4335/2015, καθόσον η έφεση ασκήθηκε προ της 1.1.2016) και προσδιορίστηκε με επιμέλεια της εναγομένης, όπως εξάλλου δεν αμφισβητείται από κανένα διάδικο. Πρέπει, επομένως, να γίνει τυπικά δεκτή και να ερευνηθεί περαιτέρω κατά την ίδια διαδικασία, ως προς το παραδεκτό και το βάσιμο των λόγων της (άρθρο 533 παρ. 1 ΚΠολΔ), δεδομένου ότι για το παραδεκτό της έφεσης έχει κατατεθεί από τους εκκαλούντες το παράβολο των 200 ευρώ, που προβλέπεται από την παράγραφο 3 του άρθρου 495 του ΚΠολΔ, όπως ισχύει μετά την προσθήκη με το άρθρο 12 του Ν.4055/6.7.2012 και τροποποιήθηκε διαδοχικά με το άρθρο 93 παρ. 1 του ν. 4139/2013 και το άρθρο 1 του άρθρου τρίτου του ν. 4335/2015.

Οι ενάγοντες στην από 23-4-2008 (αρ. κατ. 510/23.7.2008) αγωγή τους, την οποία απηύθυναν αρχικά στο Ειρηνοδικείο Πατρών, ιστορούσαν ότι η εναγομένη, η οποία διαθέτει γειτνιάζουσα προς αυτούς ιδιοκτησία, κατά το χρονικό διάστημα από τον Ιούνιο του 2006 έως τον Οκτώβριο του 2007, με τις αναλυτικά περιγραφόμενες επτά (7) συμπεριφορές της, άλλοτε τους εξύβρισε με εκφράσεις που θίγουν την τιμή και υπόληψη τους και άλλοτε υπέβαλε ψευδείς αναφορές στις αστυνομικές και πολεοδομικές Αρχές, όπου κατήγγειλε σε βάρος τους αναληθή περιστατικά, τελώντας εν γνώσει του ψεύδους τους, με σκοπό αφενός να προκαλέσει την καταδίωξη τους και αφετέρου διαδίδοντάς τα σε τρίτους να προσβάλλει την προσωπικότητα τους, καθώς κλονίζεται η εκτίμηση που έχει ο κοινωνικός τους περίγυρος για τα πρόσωπα τους. Με βάση δε αυτά ζητούν, κατ' ορθή εκτίμηση του δικογράφου, να υποχρεωθεί η εναγομένη, αφενός να παραλείπει στο μέλλον να προβαίνει σε ψευδείς καταγγελίες σε βάρος τους ενώπιον των αστυνομικών και λοιπών διοικητικών αρχών, με την απειλή χρηματικής ποινής και προσωπικής κράτησης για κάθε παράβαση της υποχρέωσης τους αυτής και αφετέρου, μετά από νομότυπο περιορισμό του αιτήματός τους, που υποβλήθηκε με δήλωση του πληρεξουσίου δικηγόρου τους που καταχωρήθηκε στα πρακτικά συνεδρίασης του δικαστηρίου (άρθρ. 295 και 297 ΚΠολΔ), να υποχρεωθεί να καταβάλει σε καθένα από αυτούς το ποσό των χιλίων (1.000) ευρώ και να αναγνωριστεί ότι οφείλει να καταβάλει ομοίως σε καθένα από αυτούς επιπλέον ποσό ένδεκα χιλιάδων (11.000) ευρώ, νομιμοτόκως από την επίδοση της αγωγής και μέχρις εξοφλήσεως. Επί της αγωγής αυτής εκδόθηκε αρχικά η 379/2009 απόφαση του Ειρηνοδικείου Πατρών, το οποίο αφού έκρινε εαυτό αναρμόδιο καθ' ύλην προς εκδίκαση της υπόθεσης, παρέπεμψε τη διαφορά στο Πολυμελές Πρωτοδικείο Πατρών. Το δικαστήριο αυτό, το οποίο επελήφθη της

υποθέσεως, μετά την από 14-10-2010 κλήση των εναγόντων, εξέδωσε την εκκαλουμένη 388/2013 απόφασή του, με την οποία απέρριψε την αγωγή ως μη νόμιμη, με το αιτιολογικό ότι «η συμπεριφορά της εναγομένης, όπως εκτίθεται στην κρινόμενη αγωγή από τους ενάγοντες, συνιστά άσκηση καθόλα νόμιμου δικαιώματος της και σε καμία περίπτωση δεν στοιχειοθετεί συκοφαντική δυσφήμιση, ούτε άλλη άδικη πράξη σε βάρος τους». Κατά της απόφασης αυτής παραπονούνται οι ενάγοντες με την κρινόμενη έφεση και ζητούν, για τους αναφερόμενους σ' αυτή λόγους που ανάγονται σε εσφαλμένη εφαρμογή του νόμου, την εξαφάνιση της, ώστε, αφού κρατηθεί και δικασθεί εξαρχής η υπόθεση, να γίνει δεκτή η αγωγή τους ως νόμω και ουσία βάσιμη.

Σύμφωνα με το άρθρο 57 ΑΚ, όποιος προσβάλλεται παράνομα στην προσωπικότητα του έχει δικαίωμα να ζητήσει την άρση της προσβολής και τη μη επανάληψη της στο μέλλον. Αξίωση αποζημίωσης, κατά τις περί αδικοπραξιών διατάξεις (άρθρα 914 επ. ΑΚ), δεν αποκλείεται, ύστερα από αίτηση του προσβληθέντος, όπως και της ικανοποίησης της ηθικής βλάβης, δοθέντος ότι ο σεβασμός της αξίας του ανθρώπου, περιεχόμενο του οποίου αποτελεί και η προστασία της προσωπικότητας του, προστατεύεται και από το ίδιο το Σύνταγμα (άρθρα 2 παρ. 1 και 5 παρ. 1 και 2 αυτού). Προσβολή προσωπικότητας συνιστούν πράξεις, που περιέχουν ονειδισμό ή αμφισβήτηση της προσωπικής και επαγγελματικής προσωπικότητας του, ακόμα και αν αυτές τον καθιστούν απλά ύποπτο, ότι μετέρχεται ανέντιμες μεθόδους κατά την ενάσκηση των καθηκόντων του, ή άλλων εκφάνσεων της ζωής του. Άλλωστε, από τις προαναφερόμενες νομικές διατάξεις, προκύπτει ότι η προσβολή είναι παράνομη, όταν γίνεται χωρίς δικαίωμα ή σε ενάσκηση μικρότερης σπουδαιότητας δικαιώματος ή κάτω από περιστάσεις που καθιστούν καταχρηστική την άσκηση του. Ο νόμος καθιερώνει αντικειμενική ευθύνη του προσβάλλοντος, μόνο ως προς την αξίωση άρσης της προσβολής και παράλειψης της στο μέλλον, ενώ για την αξίωση χρηματικής, λόγω ηθικής βλάβης, ικανοποίησης, απαιτεί και το στοιχείο της υπαιτιότητας (ΟΛΑΠ 812/1980, ΑΠ 1599/2000, ΑΠ 1735/2009).

Προσβολή προσωπικότητας με αδικοπραξία πραγματώνεται και με το έγκλημα της προβλεπόμενης από το άρθρο 229 παρ. 1 ΠΚ αξιόποινης πράξεως της ψευδούς καταμηνύσεως, για τη στοιχειοθέτηση της οποίας απαιτείται η πράξη που αποδίδεται σ' ένα ή περισσότερα πρόσωπα να είναι αξιόποινη ή πειθαρχικώς κολάσιμη και ψευδής, ο υπαίτιος να γνώριζε την αναληθία και να απέβλεπε με αυτή την κίνηση ποινικής ή πειθαρχικής διώξεως εναντίον εκείνου κατά του οποίου στρέφεται η καταγγελία του αναληθώς εγκαλούντος. Επίσης, η προσβολή της προσωπικότητας μπορεί να προέλθει και από ποινικά κολάσιμη πράξη, όπως εξύβριση, απλή δυσφήμιση ή συκοφαντική δυσφήμιση, που προβλέπονται και τιμωρούνται από τις διατάξεις των άρθρων 361, 362 και 363 του Π.Κ. Ειδικότερα, σύμφωνα με τις διατάξεις των άρθρων 362 και 363 Π.Κ., όποιος με οποιονδήποτε τρόπο ενώπιον τρίτου ισχυρίζεται ή διαδίδει για κάποιον άλλο γεγονός, που μπορεί να βλάψει την τιμή ή την υπόληψή του, διαπράττει το έγκλημα της δυσφήμισης, και αν το γεγονός αυτό είναι ψευδές και ο υπαίτιος γνώριζε, ότι τούτο είναι ψευδές τότε διαπράττει το έγκλημα της συκοφαντικής δυσφήμισης. Έτσι, για τη στοιχειοθέτηση της αντικειμενικής υπόστασης αμφοτέρων των άνω εγκλημάτων απαιτείται ισχυρισμός ή διάδοση από τον υπαίτιο, με οποιονδήποτε τρόπο και μέσο, ενώπιον τρίτου, για κάποιον άλλο γεγονός, που θα μπορούσε να βλάψει την τιμή ή την υπόληψή του. Από τις αμέσως ανωτέρω διατάξεις των άρθρων 362 και 363 ΠΚ προκύπτει ότι για την αντικειμενική και υποκειμενική υπόσταση του αδικήματος της συκοφαντικής δυσφήμισης απαιτείται: α) ισχυρισμός ή διάδοση γεγονότος ενώπιον τρίτου σε βάρος ορισμένου προσώπου, β) το γεγονός να είναι δυνατόν να βλάψει την τιμή ή την υπόληψή του άλλου αυτού προσώπου, και γ) να είναι ψευδές και ο υπαίτιος να γνώριζε, ότι αυτό είναι ψευδές. Ως ισχυρισμός θεωρείται η ανακοίνωση, που προέρχεται ή από ίδια πεποίθηση ή γνώμη ή από μετάδοση από τρίτο πρόσωπο. Αντίθετα διάδοση υφίσταται, όταν λαμβάνει χώρα μετάδοση της από άλλον γενομένης ανακοίνωσης. Ο ισχυρισμός ή η διάδοση επιβάλλεται να γίνεται ενώπιον τρίτου. Αυτό το οποίο αξιολογείται είναι το γεγονός, δηλαδή οποιοδήποτε συμβάν του εξωτερικού κόσμου, αναγόμενο στο παρόν ή παρελθόν, υποπίπτον στις αισθήσεις και δυνάμενο να αποδειχθεί, αντίκειται δε προς την ηθική και ευπρέπεια. Αντικείμενο προσβολής είναι η τιμή και η υπόληψη του φυσικού προσώπου. Ο νόμος θεωρεί ως

προστατευόμενο αγαθό την τιμή ή την υπόληψη του προσώπου, το οποίο είναι μέλος μιας οργανωμένης κοινωνίας και κινείται στα πλαίσια της συναλλακτικής ευθύτητας. Η τιμή του προσώπου θεμελιώνεται επί της ηθικής αξίας, η οποία πηγή έχει την ατομικότητα και εκδηλώνεται με πράξεις ή παραλείψεις. Δεν αποκλείεται στην έννοια του γεγονότος να υπαχθούν η έκφραση γνώμης ή αξιολογικής κρίσης ακόμη δε και χαρακτηρισμός, οσάκις αμέσως ή εμμέσως υποκρύπτονται συμβάντα και αντικειμενικά εκδηλωτικά στοιχεία, τα οποία στη συγκεκριμένη περίπτωση συνιστούν προσβολή της προσωπικότητας, δηλαδή, μόνον όταν συνδέονται και σχετίζονται με το γεγονός κατά τέτοιο τρόπο, ώστε ουσιαστικώς να προσδιορίζουν την ποσοτική και ποιοτική του βαρύτητα, άλλως μπορεί να αποτελούν εξύβριση κατά την ΠΚ 361. Περαιτέρω, κατά το άρθρο 367 παρ. 1 περ. α'- δ' ΠΚ, το άδικο των προβλεπόμενων στα άρθρα 361 επ. του ίδιου Κώδικα πράξεων αίρεται, μεταξύ των άλλων περιπτώσεων, που προβλέπονται στο άρθρο αυτό, και όταν πρόκειται για εκδηλώσεις που γίνονται για την εκτέλεση νόμιμων καθηκόντων, την άσκηση νόμιμης εξουσίας ή για τη διαφύλαξη (προστασία) δικαιώματος ή από άλλο δικαιολογημένο ενδιαφέρον ή σε ανάλογες περιπτώσεις (περ. γ' και δ'). Ως δικαιολογημένο ενδιαφέρον νοείται η επιδίωξη σκοπού (δημόσιου ή ιδιωτικού, ηθικής ή υλικής φύσεως), ο οποίος αναγνωρίζεται από το δίκαιο ως άξιος προστασίας. Βασική περίπτωση της παρούσας δικαιολογητικής περίπτωσης αποτελεί το ότι η προσβλητική της τιμής εξωτερίκευση να ήταν εύλογη και αναγκαία για την * προστασία του συμφέροντος του δράστη, δηλαδή ότι αποτελεί, με βάση τις συνθήκες της συγκεκριμένης περίπτωσης, το επιβαλλόμενο και αντικειμενικώς αναγκαίο μέτρο προς διαφύλαξη του δικαιώματος, χωρίς το οποίο η διαφύλαξη του δεν ήταν δυνατή (βλ. Μ. Μαργαρίτη, Ποινικός Κώδικας, 2003, αρθρ. 367 παρ. 5 με τις εκεί παραπομπές σε θεωρία και νομολογία). Έχει κριθεί ότι δικαιολογημένο ενδιαφέρον υπάρχει, μεταξύ άλλων, και σε περίπτωση αναφοράς στην προϊσταμένη αρχή, αν έγινε με σκοπό έρευνας της καταγγελίας (ΑΠ 843/87 ΠΧ ΛΖ' 663). Η τελευταία αυτή διάταξη (ΠΚ 367) για την ενότητα της έννομης τάξης εφαρμόζεται αναλογικά και στο χώρο του ιδιωτικού δικαίου, όπως αυτός οριοθετείται από τις προαναφερόμενες διατάξεις των άρθρων 57 - 59 και 914 επ. ΑΚ. Επομένως, αιρομένου του άδικου χαρακτήρα των προαναφερθεισών αξιόποινων πράξεων (με την επιφύλαξη, όπως κατωτέρω, της ΠΚ 367 παρ. 2), αποκλείεται και το στοιχείο του παρανόμου της επιζήμιας συμπεριφοράς ως όρου της αντίστοιχης αδικοπραξίας του αστικού δικαίου. Έτσι, η προσβολή περιπτώσεως του άρθρου 367 παρ. 1 ΠΚ αποτελεί αυτοτελή ισχυρισμό καταλυτικό της αγωγής του προσβληθέντος (ένσταση), λόγω άρσεως του παρανόμου της προσβολής. Όμως, ο άδικος χαρακτήρας της πράξης, ως προς τις εξυβριστικές ή δυσφημιστικές εκφράσεις που περιέχει, δεν αίρεται λόγω δικαιολογημένου ενδιαφέροντος και συνεπώς παραμένει η ποινική ευθύνη του δράστη, άρα και η υποχρέωση του προς αποζημίωση κατά το αστικό δίκαιο, όταν συντρέχει μία από τις περιπτώσεις της ΠΚ 367 παρ. 2, δηλαδή, όταν οι επίμαχες κρίσεις περιέχουν τα συστατικά στοιχεία του αδικήματος της συκοφαντικής δυσφήμισης των άρθρων 363-362 ΠΚ, ή όταν από τον τρόπο εκδηλώσεως ή από τις περιστάσεις υπό τις οποίες τελέσθηκε η πράξη, προκύπτει σκοπός εξυβρίσεως, δηλαδή πρόθεση που κατευθύνεται ειδικά στην προσβολή της τιμής του άλλου (ΑΠ 109/2012), περιστατικά που προτείνονται κατ' αντένσταση από τον ενάγοντα κατά της ένστασης του εναγομένου από τις διατάξεις του άρθρου 367 παρ. 1 ΠΚ (ΑΠ 265/15, ΑΠ 109/2012, ΑΠ 271/2012, ΑΠ 532/2011 ΤΝΠ ΔΣΑ).

Από το προαναφερθέν περιεχόμενο και αιτήματα προκύπτει ότι η παραπάνω αγωγή είναι, κατ' αρχάς, ορισμένη, καθώς περιλαμβάνει αναλυτικά τόσο τις εξυβριστικές εκφράσεις που η εναγομένη φέρεται να απήθυνε κατά των εναγόντων, όσο και τις φερόμενες ως ψευδείς καταγγελίες που υπέβαλε σε βάρος τους ενώπιον δημοσίων αρχών με σκοπό την ποινική της δίωξη και οι οποίες ταυτόχρονα συνιστούν και συκοφαντικές δηλώσεις, αφού έγιναν γνωστές σε τρίτους και έθιξαν την τιμή και υπόληψη τους. Περαιτέρω και όσον αφορά τη νομική βασιμότητα της κρινόμενης αγωγής, το γεγονός ότι η εναγομένη υπέβαλε τις ανωτέρω καταγγελίες της στις αρμόδιες αρχές, δεν σημαίνει, άνευ άλλου τινός, όπως εσφαλμένα εξέλαβε το πρωτοβάθμιο δικαστήριο, ότι ενήργησε σύννομα προς διαφύλαξη του νόμιμου δικαιώματος της να αναφέρεται στις αρχές, κατ' άρθρο 10 του Σ, καθώς εάν αποδειχθεί ότι οι εν λόγω καταγγελίες ήταν ψευδείς και ότι η εναγομένη προέβη σ' αυτές γνωρίζοντας την αναληθείά τους, δεν αίρεται ο άδικος χαρακτήρας της πράξης της, καθώς ο σχετικός λόγος άρσεως του άδικου, όπως προβλέπεται από τη διάταξη του άρθρου 367 παρ. 1 εδ. γ' κα, δ' του ΠΚ, κατά τα προαναφερθέντα στη μείζονα σκέψη, προϋποθέτει ότι η προσβλητική συμπεριφορά - την οποία ο νομοθέτης δικαιολογεί προς διαφύλαξη νόμιμου συμφέροντος του δράστη ή για δικαιολογημένο ενδιαφέρον - έχει το χαρακτήρα απλής

δυσφήμισης, είτε εξύβρισης, όχι όμως και όταν λαμβάνει χαρακτηριστικά συκοφαντικής δυσφήμισης ή ψευδούς καταμήνυσης (βλ. ΑΠ 650/2015 ΤΝΠ ΔΣΑ). Αλλά ακόμα και στην περίπτωση της απλής δυσφήμισης ή εξύβρισης, ο σχετικός λόγος άρσεως του αδίκου δε λαμβάνεται υπόψη από το δικαστήριο αυτεπαγγέλτως, παρά μόνο κατόπιν υποβολής σχετικής ενστάσεως, η οποία και αν ακόμη είναι βάσιμη, η νομιμότητα της ελέγχεται εάν αποδειχθεί (κατόπιν υποβολής αντενστάσεως από τους ενάγοντες) ότι η εναγομένη ενήργησε την κατ' αρχήν δικαιολογημένη δυσφημιστική ή εξυβριστική πράξη με σκοπό εξυβρίσεώς τους. Επομένως, το πρωτοβάθμιο Δικαστήριο, το οποίο με την εκκαλουμένη απόφαση του απέρριψε την αγωγή ως μη νόμιμη επειδή, χωρίς άλλη έρευνα, εκτίμησε ότι οι αναφερόμενες δηλώσεις που έγιναν ενώπιον των αρμοδίων αρχών συνιστούν νόμιμο δικαίωμα της εναγομένης, εσφαλμένα ερμήνευσε και εφήρμοσε τις σχετικές διατάξεις του νόμου. Πρέπει, συνεπώς, κατά παραδοχή του υποστηριζόντος τα ανωτέρω λόγου της ένδικης έφεσης, να γίνει αυτή δεκτή (η εξέταση των λοιπών λόγων παρέλκει πλέον), να εξαφανισθεί η πρωτόδικη απόφαση και αφού κρατηθεί, εκδικασθεί εξαρχής η αγωγή, η οποία νόμιμη, στηριζόμενη στις διατάξεις των άρθρων 57, 59, 920, 914, 932, 299, 345, 346 ΑΚ, σε συνδυασμό με 363, 361, 362 και 229 ΠΚ, 176, 191 παρ. 2 και 947 ΚΠολΔ. Πρέπει, συνεπώς, να ερευνηθεί περαιτέρω κατ' ουσίαν, καθόσον για το αντικείμενο της έχει καταβληθεί το αναγκαίο τέλος δικαστικού ενσήμου με τις υπέρ τρίτων προσαυξήσεις (βλ. τα υπ' αριθμ. 009631, 366598, 009632, 366599, 009630, 366597 αγωγήσημα και τα υπ' αριθμ. 0277482, 0277484 και 0277483 γραμμάτια είσπραξης της Ε.ΤΕ.).

Από τις ένορκες ενώπιον του πρωτοβαθμίου δικαστηρίου καταθέσεις των μαρτύρων, που εξετάστηκαν με επιμέλεια των διαδίκων και περιλαμβάνονται στα ταυτάρια πρακτικά συνεδρίασης, την υπ' αριθμ. 18871/15-5-2009 ένορκη ενώπιον της συμβολαιογράφου Πατρών ... βεβαίωση της ..., που ελήφθη νομότυπα μετά από κλήτευση της εναγομένης (βλ. την υπ' αριθμ. 1518Β/12.5.2009 έκθεση επιδόσεως της δικαστικής επιμελήτριας του Πρωτοδικείου Πατρών ...) και όλα τα μετ' επικλήσεως προσκομιζόμενα έγγραφα, σε ορισμένα εκ των οποίων γίνεται αναφορά χωρίς να παραλείπεται η εκτίμηση και των υπολοίπων, αποδείχθηκαν τα παρακάτω πραγματικά περιστατικά: Η εναγομένη ... από το έτος 1987 κατοικεί σε οικοδομή που ανήγειρε σε οικόπεδο της, εμβαδού 157,08 τ.μ., επί της οδού ... στην περιοχή «Μποζαϊτικά (Χωριό) - Κοτρών», στην πόλη των Πατρών και την οποία (οικοδομή) δυνάμει της υπ' αριθμ. .../1992 πράξης σύστασης οριζοντίου ιδιοκτησίας του συμβολαιογράφου Πατρών ..., που μεταγράφηκε νόμιμα, την έχει υπαγάγει στις διατάξεις περί οριζοντίου ιδιοκτησίας. Το ανωτέρω οικόπεδο της εναγομένης, το οποίο προς βορρά συνορεύει με ιδιοκτησία της τρίτης ενάγουσας ..., είχε καταχωρισθεί στα κτηματολογικά βιβλία του Κτηματολογικού Γραφείου Πατρών με αριθμό ΚΑΕΚ ..., από παραδρομή όμως τμήμα τούτου, εμβαδού 4,62 τ.μ., είχε συμπεριληφθεί στην ιδιοκτησία της τρίτης εναγομένης. Μέχρι τον Ιούνιο του 2006 οι σχέσεις των δύο οικογενειών ήταν φιλικές, μέχρι που ο πρώτος ενάγων, σύζυγος της τρίτης ενάγουσας άρχισε να ζητά επίμονα από την εναγομένη να συνυπογράψει ένα τοπογραφικό σχεδιάγραμμα που είχε συντάξει ο μηχανικός του ..., προκειμένου να το προσκομίσει στη συμβολαιογράφο Πατρών ..., για τη σύνταξη γονικής παροχής. Στο τοπογραφικό αυτό διάγραμμα αποτυπωνόταν η ιδιοκτησία της τρίτης ενάγουσας, έχοντας όμως περιλάβει σ' αυτή και το ανωτέρω τμήμα της ιδιοκτησίας της εναγομένης. Η ενέργεια αυτή του πρώτου ενάγοντα δυναμίτισε τις σχέσεις της οικογενείας του με την εναγομένη και δημιούργησε ένα κλίμα αμοιβαίας δυσπιστίας, που στη συνέχεια κλιμακώθηκε με σειρά εκατέρωθεν επεισοδίων. Το πρώτο επεισόδιο έλαβε χώρα λίγες ημέρες αργότερα, την 16 Ιουνίου του 2006, όταν η εναγομένη πιστεύοντας ότι για λόγους εκδίκησης, επειδή η ίδια αρνείτο να υπογράψει το ανωτέρω τοπογραφικό, οι ενάγοντες με την υποστήριξη της οικογενειακής τους φίλης ... είχαν καλέσει την αστυνομία και απομάκρυναν τους τρεις τσιμεντόλιθους που η ίδια είχε τοποθετήσει εμπροσθεν της οικίας της για να προστατεύσει την ιδιοκτησία της από τα διερχόμενα οχήματα, τηλεφώνησε στην τελευταία και της είπε ότι εύχεται ότι όπως αυτή έφερε την αστυνομία στο σπίτι της, έτσι να έλθει η αστυνομία και στα δικά τους σπίτια και να φέρει κακά μαντάτα για τα παιδιά τους, δίνοντας με τον τρόπο αυτό την κατάρα της στις οικογένειες τόσο της ίδιας, όσο και αυτής των ενάγοντων. Ωστόσο, η προσβλητική αυτή φράση άμεσα αποδέκτη είχε μόνο την ... και όχι τους ενάγοντες, οι οποίοι πληροφορήθηκαν αργότερα το περιεχόμενο της από την τελευταία, με αποτέλεσμα να μην θεωρούνται οι ίδιοι άμεσα παθόντες και να μη νομιμοποιούνται να ζητήσουν την ανόρθωση της όποιος ηθικής βλάβης υπέστησαν από την εκστόμισή της. Στη συνέχεια, βλέποντας η εναγομένη ότι το παραπάνω σφάλμα στην αποτύπωση των ορίων του οικοπέδου της είχε παρεισφρύσει και στα κτηματολογικά βιβλία,

στις 20/7/2006 υπέβαλε αίτηση διόρθωσης των στοιχείων των κτηματολογικών εγγραφών προς το Κτηματολογικό Γραφείο Πατρών (αρ. πρωτ. 10448/29.9.2006). Μεταξύ των σχετικών εγγράφων που επισύναψε στην ανωτέρω υπηρεσία, ήταν και το από Μαρτίου 2006 τοπογραφικό διάγραμμα του Τοπογράφου Μηχανικού ..., το οποίο εμφάνιζε την πραγματική κατάσταση του οικοπέδου της, συμπεριλαμβάνοντας σ' αυτή και το επίμαχο τμήμα των 4,62 τ.μ. Την ανωτέρω αίτηση διόρθωσης το Κτηματολογικό Γραφείο Πατρών στις 3-8-2006 την κοινοποίησε και στην τρίτη ενάγουσα, προκειμένου να λάβει και αυτή θέση επί του αναφερόμενου ζητήματος. Σε απάντηση, η τελευταία την 9-8-2006 απέστειλε τη με αρ. πρωτ. .../9.8.06 ιδιόχειρη επιστολή της, στην οποία αφού δήλωνε ότι ενίσταται κατά του προσκομισθέντος τοπογραφικού ..., υπέβαλε άλλο τοπογραφικό διάγραμμα ζητώντας όπως όποια διόρθωση λάβει χώρα να ακολουθήσει το συνημμένο διάγραμμα του δικού της Πολιτικού Μηχανικού Κατόπιν της ανωτέρω τοποθέτησης της τρίτης ενάγουσας, το Κτηματολογικό Γραφείο Πατρών, θεωρώντας ότι αυτή είχε εκφράσει αντιρρήσεις στην αιτούμενη διόρθωση και ότι τα δυο προσκομισθέντα τοπογραφικά διαγράμματα είχαν μεταξύ τους αποκλίσεις, με την υπ' αριθμ. 1472/13.11.2006 απόφαση του, προέβη στην απόρριψή της. Τότε η εναγομένη, με την από 26-3-2007 (αρ. κατ. 1408/26.3.2007) προσφυγή της, την οποία απηύθυνε ενώπιον του Μονομελούς Πρωτοδικείου Πατρών και έστρεψε τόσο κατά του Προϊστάμενου του ανωτέρω Κτηματολογικού Γραφείου, όσο και κατά της τρίτης ενάγουσας, προσέβαλε την άνω απόφαση και ζήτησε τη δικαστική διόρθωση των γεωμετρικών στοιχείων του ακινήτου της, ώστε να συμπεριληφθεί σ' αυτό και το τμήμα των 4,62 τ.μ., που εσφαλμένα είχε καταχωρηθεί στην όμορη ιδιοκτησία της τρίτης ενάγουσας. Επί της προσφυγής αυτής, που δικάστηκε την 18-5-2007, εξεδόθη η 888/27.7.2007 απόφαση του δικαστηρίου εκείνου, με την οποία αυτή έγινε δεκτή και διατάχθηκε η διόρθωση των κτηματολογικών εγγραφών, κατά τα αιτηθέντα. Στη δίκη αυτή, τόσο η τρίτη ενάγουσα, όσο και ο πρώτος ενάγων σύζυγός της, αποδέχθηκαν το σφάλμα των κτηματολογικών εγγραφών και συνομολόγησαν τη βασιμότητα της προσφυγής της εναγομένης, επέρριψαν δε το λάθος της απόρριψης της αίτησης διόρθωσης της τελευταίας αποκλειστικά στον Προϊστάμενο του Κτηματολογικού Γραφείου Πατρών, που εσφαλμένα εκτίμησε την απαντητική της επιστολή ως αντιρρήσεις στο υποβληθέν αίτημα διόρθωσης, ενώ εάν είχε εκτιμήσει ορθά τα υποβληθέντα από τους διαδίκους σχεδιαγράμματα, θα διαπίστωνε ότι δεν παρουσίαζαν μεταξύ τους καμία απόκλιση. Η αντιδικία αυτή των διαδίκων όξυνε σε μεγάλο βαθμό τις ήδη διαταραγμένες διαπροσωπικές σχέσεις των διαδίκων, οι οποίες από το επίπεδο των καθημερινών αντεγκλήσεων πέρασαν στο επίπεδο της δικαστικής αντιπαράθεσης. Έτσι οι ενάγοντες, με την κρινόμενη αγωγή τους, ισχυρίζονται ότι περί τα μέσα Σεπτεμβρίου του 2006, η εναγομένη απευθυνόμενη στο δεύτερο από αυτούς από τον εξώστη της οικίας της τον εξύβρισε με τις υποτιμητικές για την προσωπικότητα του φράσεις «αφρημένη, ηλίθιε κ.λπ.», ενώ και στις 23-10-2006 εξύβρισε και την τρίτη ενάγουσα, η οποία τη στιγμή εκείνη έπλενε τον εξώστη της οικίας της, με τη φράση «να βγάλεις κακό καρκίνο». Όμως, από κανένα αξιόπιστο αποδεικτικό μέσο δεν επιβεβαιώνεται ότι η εναγομένη τις ανωτέρω ημεροχρονολογίες εξύβρισε τους εν λόγω ενάγοντες με τις προδιαληφθείσες φράσεις. Ούτε, εξάλλου, οι ανωτέρω ενάγοντες υπέβαλαν σε βάρος της εναγομένης μήνυση για τα περιστατικά αυτά, αλλά ούτε και τα κατήγγειλαν στο Αστυνομικό Τμήμα του τόπου της κατοικίας τους. Αντίθετα, ο ενώπιον του πρωτοβαθμίου δικαστηρίου εξετασθείς ως μάρτυρας ..., υιός της εναγομένης, κατέθεσε ότι η μητέρα του ουδέποτε εξύβρισε τους ενάγοντες και πάντοτε λειτουργούσε αμυνόμενη στις ύβρεις και προκλήσεις των εναγόντων. Αλλά και η μάρτυρας απόδειξης ..., εξεταζόμενη ως μάρτυρας στο πρωτοβάθμιο δικαστήριο, δεν αναφέρθηκε σε κανένα συγκεκριμένο περιστατικό, παρά μόνο κατέθεσε ότι από την τρίτη ενάγουσα πληροφορήθηκε ότι η εναγομένη τους έχει βρίσει κατ' επανάληψη. Περαιτέρω και ενώ η προαναφερθείσα διαδικασία διόρθωσης των κτηματολογικών στοιχείων βρισκόταν σε εξέλιξη, η εναγομένη, κινούμενη προφανώς και από εκδικητικά αισθήματα για τις αντιρρήσεις που η τρίτη ενάγουσα είχε υποβάλλει στην ανωτέρω αιτηθείσα διόρθωση, την 23-11-2006 υπέβαλε ενώπιον του Πολεοδομικού Γραφείου Πατρών τη με αρ. πρωτ. .../23.11.06 αίτησή της, με την οποία ζητούσε τον έλεγχο νομιμότητας της οικοδομής της τρίτης ενάγουσας, σύμφωνα με την υπ' αριθμ. 189/1974 εκδοθείσα οικοδομική άδεια. Στον έλεγχο που διενεργήθηκε την 31-5-2007 από τον υπάλληλο της Διεύθυνσης Πολεοδομίας και Περιβάλλοντος Πάτρας, διαπιστώθηκαν οι αναφερόμενες στην με αρ. πρωτ. .../06/4-1186/20.3.07 έκθεση αυτοψίας, πολεοδομικές παραβάσεις. Κατά της έκθεσης αυτής η τρίτη ενάγουσα υπέβαλε την από 18-4-2007 (αρ. κατ. 6680/18.4.07) ένσταση της, η οποία εξετάσθηκε την 8-11-2007 από την Επιτροπή Κρίσης Νέων Αυθαιρέτων. Κατά την ημερομηνία αυτή είχε κληθεί και εμφανίστηκε στο Πολεοδομικό Γραφείο η εναγομένη, προκειμένου να δώσει διευκρινήσεις για την καταγγελία της. Την επομένη ημέρα, ήτοι στις 9-11-2007, η εναγομένη προσήλθε και υπέβαλε στην Αντεισαγγελέα Πρωτοδικών Πατρών Παναγιώτας

Βάρσαμου, έγγραφη καταγγελία, αναφέροντας ότι την προηγούμενη ημέρα της εκδικάσεως της υποθέσεως της τρίτης ενάγουσας στην Πολεοδομία και ενώ η ίδια βρισκόταν εντός του κτιρίου δέχθηκε ύβρεις, απειλές και προπηλακισμούς από τους δύο πρώτους ενάγοντες, σύζυγο και υιό της τρίτης ενάγουσας αντίστοιχα. Επίσης κατήγγειλε ότι και σε προγενέστερο χρόνο, ήτοι την 16-7-2007, ενώ βρισκόταν έξω από την οικία της ... και στο δεξιό άκρο του δρόμου, ο δεύτερος ενάγων ... για να την εκφοβίσει πέρασε με ταχύτητα σε ελάχιστη απόσταση από δίπλα της, με κίνδυνο να την παρασύρει και να την τραυματίσει. Από την ανωτέρω Εισαγγελέα εδόθη παραγγελία προς τα αστυνομικά όργανα του Α' Αστυνομικού Τμήματος Πατρών, προς διερεύνηση της καταγγελίας. Την επομένη ημέρα, κληθέντες οι ενάγοντες από την αστυνομική αρχή αρνήθηκαν τις πράξεις που τους απέδωσε η εναγομένη και ισχυρίστηκαν ότι απεναντίας η ίδια τους καταδιώκει με συνεχείς καταγγελίες στις αρχές και τους ζημιώνει οικονομικά. Κατόπιν τούτου, τα αστυνομικά όργανα πρόέβησαν σε αυστηρές συστάσεις και προς τις δύο πλευρές και συνεστήθη η συμβιβαστική επίλυση των διαφορών τους. Οι ενάγοντες στην κρινόμενη αγωγή τους ισχυρίζονται ότι η από 9-11-2007 έγγραφη καταγγελία της εναγομένης στο Α' Αστυνομικό Τμήμα Πατρών ήταν ψευδής, καθώς και ότι αυτοί δεν εξύβρισαν, ούτε απείλησαν την εναγομένη, ψευδής δε ήταν και η συμπεριλαμβανομένη στην ίδια καταγγελία αναφορά της ότι στις 16-7-2007 ο δεύτερος εξ αυτών την εκφόβισε διερχόμενος με ταχύτητα δίπλα της. Επίσης ισχυρίζονται ότι αναληθής ήταν και η από 23-11-2006 (και όχι 8-10-2007) καταγγελία της εναγομένης στο Πολεοδομικό Γραφείο Πατρών, στην οποία ανέφερε ότι η οικοδομή της τρίτης εξ αυτών φέρει πολεοδομικές παραβάσεις. Όμως, τα όσα ανέφερε η εναγομένη στην από 9-11-2007 καταγγελία της ήταν αληθή, καθώς οι δύο πρώτοι ενάγοντες, προφανώς εκνευρισμένοι από την επιμονή της τελευταίας να τους εκθέσει στην Πολεοδομική αρχή και με κίνδυνο να τους επιβληθεί πρόστιμο για τις πολεοδομικές παραβάσεις που αποκαλύφθηκαν, την ημέρα της εξέτασης της ένστασης τους απευθύνθηκαν υβριστικά και απειλητικά προς αυτήν και άρχισαν να την κυνηγούν εντός του κτηρίου της Πολεοδομίας. Αυτή δε και λόγω της ηλικίας της (72 ετών), φοβηθείσα από τη συμπεριφορά τους, η οποία ήλθε να προστεθεί σε προγενέστερη έργω εξυβριστική συμπεριφορά του δεύτερου εξ αυτών, όταν τέσσερις μήνες ενωρίτερα την εκφόβισε περνώντας από δίπλα της με ταχύτητα με τη δίκυκλη μοτοσικλέτα του, απευθύνθηκε άμεσα στην Εισαγγελία Πρωτοδικών Πατρών, ζητώντας προστασία. Διαφορετική προσέγγιση δεν θα μπορούσε να υπάρξει, καθώς η εναγομένη δεν είχε κανένα λόγο την περίοδο εκείνη που είχε δικαιωθεί τόσο στην υπόθεση του κτηματολογίου, όσο και στην καταγγελία της για πολεοδομικές παραβάσεις στην κατοικία της τρίτης ενάγουσας να υποβάλει σε βάρος τους ψευδή καταγγελία στις εισαγγελικές και αστυνομικές αρχές, όταν μάλιστα γνώριζε το μένος που έτρεφαν οι ενάγοντες σε βάρος της. Αλλά και οι ενάγοντες δεν απετόλμησαν να καταγγείλουν ως αναληθή τα ως άνω καταγγελλόμενα από την εναγομένη περιστατικά, προβαίνοντας έγκαιρα σε σχετική μήνυση, αρκούμενοι στην απλή άρνηση τους, όταν εκλήθησαν για εξηγήσεις από την αστυνομική αρχή. Περαιτέρω, και όσον αφορά τη φερόμενη ως ψευδή καταγγελία της εναγομένης προς την αρμόδια Πολεοδομική αρχή, όπως αποδεικνύεται και από την από 22.11.2007 (αρ. πρωτ. .../22.11.07) απόφαση της Επιτροπής Κρίσης Νέων Αυθαιρέτων, που εξέτασε την πρναφερθείσα ένσταση της τρίτης ενάγουσας κατά της ως άνω έκθεσης αυτοψίας αυθαιρέτου κατασκευής, η οικοδομή της τελευταίας έφερε πράγματι πολεοδομικές παραβάσεις και για το λόγο αυτό η ίδια υπέβαλε δήλωση, αποδοχής αυθαιρέτου και η υπόθεση διαβιβάστηκε στο Γραφείο Ελέγχου Κατασκευών για την τακτοποίηση των εκκρεμοτήτων. Κατά συνέπεια και η από 23-11-2006 αίτηση που υπέβαλε η εναγομένη προς το αρμόδιο Πολεοδομικό Γραφείο Πατρών ήταν αληθής, χωρίς να προκύπτει εξ αυτής σκοπός εξύβρισης της τρίτης ενάγουσας, καθώς από το περιεχόμενο της αίτησης φαίνεται ότι διώκεται απλώς ο έλεγχος της νομιμότητας της οικοδομής της τελευταίας. Περαιτέρω, αποδείχθηκε ότι μετά τα περιστατικά αυτά οι σχέσεις των διαδίκων δηλητηριάστηκαν ακόμα περισσότερο. Οι προστριβές και οι εντάσεις συνεχίστηκαν αμείωτες και οι ενάγοντες, για να εκδικηθούν την εναγομένη για την καταγγελία της στην Πολεοδομία, την 22-5-2007 ο πρώτος εξ αυτών υπέβαλε δύο καταγγελίες, μια στη Διεύθυνση Πολεοδομίας και μια στη Διεύθυνση Υγιεινής, με την οποία της ζητούσε να καταργήσει το βόθρο της οικίας της, διότι τα λύματα που εξάγονται απ' αυτόν βρίσκονται σε πολύ μικρή απόσταση από τους σωλήνες ύδρευσης της οικίας της. Για τον ίδιο δε λόγο η τρίτη ενάγουσα κατέθεσε σε βάρος της εναγομένης αρχικά την από 12-12-2007 (αρ. κατ. 509/2008) αγωγή της, η οποία μετά από δύο αναβολές ματαιώθηκε, χωρίς να έχει επαναφερθεί μέχρι σήμερα και στη συνέχεια και την από 18-6-2008 μηνυτήρια αναφορά της (αρ. πρωτ. .../18.6.08) επί της οποίας εκδόθηκε απορριπτική διάταξη του Εισαγγελέα Πρωτοδικών Πατρών. Πέραν δε τούτων, πρώτος ενάγων κατέθεσε σε βάρος της και τις με αρ. πρωτ. .../7-6-2011, .../9-6-2011 και .../14-3-2011 αιτήσεις προς την Δ.Ε.Υ.Α.Π και τις υπ' αριθμ. πρωτ. .../1.3.2011, .../1.3.2011 και .../14.4.2011 αναφορές πολεοδομικών παραβάσεων στην Διεύθυνση

Πολυεθομίας Πατρώων. Μέσα στον ορυμαγδό αυτό των αναφορών και καταγγελιών που εξαπέλυσαν οι ενάγοντες σε βάρος της εναγομένης, η τελευταία την 29-2-2009 προσήλθε στην Αντεισαγγελέα Πρωτοδικών Πατρών Παναγιώτα Βάρσαμου, όπου εξέφρασε παράπονα κατά του πρώτου ενάγοντος ..., διότι κατά συχνά χρονικά διαστήματα της φέρεται με «χλευαστική και υποτιμητική συμπεριφορά, κοροϊδεύοντας την πολλές φορές με προτάσεις που απευθύνει σε τρίτο πρόσωπο, οι οποίες «όμως έχουν στόχο την ίδια» και ζήτησε να κληθεί και να του γίνουν αυστηρές συστάσεις. Η ανωτέρω Αντεισαγγελέας, με την υπ' αριθμ. ΔΥ/2.2.2008 παραγγελία της έδωσε εντολή στα αστυνομικά όργανα να προβούν στις αναγκαίες συστάσεις προς τον πρώτο ενάγοντα, η οποία και εκτελέστηκε άμεσα. Οι ενάγοντες με την υπό κρίση αγωγή τους ισχυρίζονται ότι τα καταγγεθέντα από την εναγομένη σε βάρος του πρώτου εξ αυτών είναι ψευδή, όπως άλλωστε ανέφερε και ο ίδιος στην αστυνομική αρχή, όταν εκλήθη να δώσει εξηγήσεις για την προρρηθείσα συμπεριφορά του. Όμως, δοθείσης της έντονης αντιπαράθεσης που είχε αναπτυχθεί μεταξύ των διαδίκων και των γεγονότων που είχαν προηγηθεί, μια τέτοια συμπεριφορά από τον πρώτο ενάγοντα δεν μπορεί να θεωρηθεί ως μη αναμενόμενη, συνέχεται δε και με την επιθετική στάση που τόσο αυτός όσο και τα υπόλοιπα μέλη της οικογενείας του τηρούσαν σε όλη τη διάρκεια της αντιδικίας τους σε βάρος της εναγομένης. Εξάλλου, εάν ο πρώτος ενάγων πράγματι θεωρούσε ότι τα όσα είχε διαλάβει η εναγομένη στην ανωτέρω καταγγελία της ήταν ψευδή και τον έθιγαν προσωπικά, θα είχε προβεί άμεσα σε υποβολή μήνυσης σε βάρος της. Όμως, η επιθετική στάση του πρώτου ενάγοντα απέναντι στην εναγομένη επιβεβαιώνεται και από την κατάθεση του μάρτυρα υιού της ..., ο οποίος ανέφερε ότι σε καθημερινή βάση οι ενάγοντες έβριζαν τη μητέρα του και την αδελφή του με χυδαία σεξουαλικά υπονομούμενα, χωρίς η πρώτη (μητέρα τους), λόγω και της ηλικίας της, να αντιδρά στις παραπάνω προκλήσεις. Από την άλλη μεριά, τα εν λόγω καταγγεθέντα από την εναγομένη περιστατικά λεκτικής βίας δεν διαψεύδονται ούτε από την εξετασθείσα στο πρωτοβάθμιο δικαστήριο μάρτυρα απόδειξης ..., η οποία στην ερώτηση του πληρεξουσίου δικηγόρου της εναγομένης σχετικά με το εάν γνωρίζει αν οι δύο πρώτοι ενάγοντες βρίζουν καθημερινά τόσο αυτή, όσο και την κόρη της, απάντησε πως δεν το γνωρίζει. Επομένως, εφόσον δεν αποδείχθηκε αφενός ότι τα διαλαμβανόμενα στην ένδικη αγωγή εξυβριστικά σε βάρος των εναγόντων περιστατικά ελέχθησαν πράγματι από την εναγομένη και αφετέρου ότι οι καταγγελίες - αναφορές που αυτή (εναγομένη) υπέβαλε σε βάρος τους ενώπιον των αστυνομικών, εισαγγελικών και πολυεθομικών αρχών δεν ήταν ψευδείς, θα πρέπει η κρινόμενη αγωγή να απορριφθεί στο σύνολο της ως κατ' ουσίαν αβάσιμη. Επίσης, πρέπει να επιβληθούν σε βάρος των εναγόντων τα δικαστικά έξοδα της εναγομένης και των δύο βαθμών δικαιοδοσίας (άρθρα

176, 183 και 191 παρ. 2 του ΚΠολΔ), όπως ορίζεται στο διατακτικό, ενώ πρέπει να διαταχθεί η επιστροφή του παραβόλου στον καταθέσαντα (άρθρο 495Γ' ΚΠολΔ, όπως ισχύει).

ΓΙΑ ΤΟΥΣ ΛΟΓΟΥΣ ΑΥΤΟΥΣ

Δικάζει αντιμωλία των διαδίκων.

Δέχεται τυπικά και κατ' ουσία την έφεση.

Εξαφανίζει την εκκαλούμενη με αριθμό 388/2013 οριστική απόφαση του Πολυμελούς Πρωτοδικείου Πατρών.

Κρατεί την υπόθεση και δικάζει την από 23-4-2008 (αρ. κατ. 510/23.7.08) αγωγή.

Απορρίπτει την αγωγή.

Επιβάλλει σε βάρος των εναγόντων τα δικαστικά έξοδα της εναγομένης και των δύο βαθμών δικαιοδοσίας, τα οποία ορίζει στο ποσό των οκτακοσίων (800) ευρώ.

ΔΙΑΤΑΣΣΕΙ την επιστροφή του παραβόλου στον καταθέσαντα.

Κρίθηκε και αποφασίσθηκε στην Πάτρα στις 6 Σεπτεμβρίου 2017.

Ο ΠΡΟΕΔΡΟΣ

Η ΓΡΑΜΜΑΤΕΑΣ

Δημοσιεύθηκε δε, στο ακροατήριο του Δικαστηρίου τούτου σε έκτακτη δημόσια συνεδρίαση στις Δεκεμβρίου 2017, με άλλη σύνθεση, λόγω μεταθέσεως του Εφέτη Νικολάου Βόκα, αποτελούμενη από τους Δικαστές, Γεώργιο Αλεξόπουλο, Πρόεδρο Εφετών, Μαρία Γαϊτάνη, Εφέτες και με γραμματέα Αφροδίτη Γεωργίου, χωρίς την παρουσία των διαδίκων και των πληρεξουσίων τους δικηγόρων.

Ο ΠΡΟΕΔΡΟΣ

Η ΓΡΑΜΜΑΤΕΑΣ